

אז: יש עילה למלחמה האחרונה...

כי אדם רוצה: רוח הולך ועוד ישוב לתחית מתים...

ואסף המשורר חישוב: ואחשבה לדעת זאת... (תהילים עג' 16)
עד-אבוא אל-מקדשי-אל אבינה לאחריהם... (תהילים עג' 17)

כלומר, חישוב: $22/7 =$ ריבוע מעגל = ויבן כמו-רמים מקדשו פארץ יסדה לעולם... (תהילים עח' 69)

אז: הַבֵּט לְבָרִית = (תהילים עדי' 20) = אסף המשורר אכן נוכח עת לוחות הברית נגנזו למשמרת בכספת אבן השתייה.

והנה, אסף המשורר מזכיר: בְּשֵׁר = הַמָּה = פּוֹלֵם... ללא יוצא מן הכלל = הוא זיכרון אלוהי: וַיִּזְכֹּר כִּי-בְשֵׁר הַמָּה רֹחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב... (תהילים עח' 39)

והוא נצחי: הזיכרון האלוהי = ומעולם עד-עולם אתה אל... (תהילים צ' 2 + 12) = למנות מינו כן הודע...

כלומר: כִּי-בְשֵׁר הַמָּה כל ברואיו היא אמת בנצח זיכרון אלהים היודע מתי רוח הולך ולא ישוב

וגם מתועד: עד שובך אל-הַאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לְקַחְתָּ כִּי-עֶפְרַת אֶתָּה וְאֶל-עֶפְרַת תָּשׁוּב... (בראשית ג' 19)

ואמנם, אם יש רק עפר ואין בְּשֵׁר לשוב אליו אין לאן לשוב וזו אמת בזיכרון האלוהי וגם באנושי

ואם זיכרון האדם: רוח הולך ועוד ישוב ויקמו מתים לתחיה, הלא זיכרון נמשל הוא במשל הנביא יחזקאל (לז')

ואכן: לא איש אל ויכזב וכן-אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה... (במדבר כג' 19)

כמתועד: וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם... (שמואל א' טו' 29)

ועוד: מתים בל-יחיו--רפאים בל-יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל-זכר למו... (ישעיה כו' 14)

ועתה: אבן השתייה ככספת בה שמורים לוחות הברית היא פתח בין = (תהילים כד' 7) = פתחי עולם...

ויבוא מלך הכבוד
מי זה מלך הכבוד
יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה

שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד
מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה צבאות--הוא מלך הכבוד סלה... (תהילים כד' 7-10)

אם-כן, זיכרון האלהים וזיכרון האדם פתוחים לדיון של כבוד ובשלוש למנוע מלחמה...

כלומר, אם תהיינה מחשבות האדם חופפות למחשבות האלהים תהיה הסכמה לתמונת קץ...

כי-סתמים וחתמים הדברים עד-עת קץ
יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים
ולא יבינו כל-רשעים
והמשפלים יבינו... (דניאל יב' 9-10)